

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/72/2017
Identifikačné číslo spisu: 1116210257
Dátum vydania rozhodnutia: 28.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1116210257.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Kaufland Slovenská republika v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, zast. Ružička Csekés s.r.o., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 360, konajúca prostredníctvom svojej konateľky, advokátky JUDr. Dany Nemčíkovej, proti žalovanému: BILLA s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, zast. advokátkou JUDr. Janou Ďurišovou, so sídlom Vajnorská 100/B, 831 04 Bratislava, korešpondenčná adresa: Sympatia Legal s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/B, 831 04 Bratislava, IČO: 47 256 834, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 37Cb/61/2016, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/83/2016-52 z 23. decembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 37Cb/61/2016-35 zo dňa 09.06.2016 návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súčasne rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému.
2. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, súdu doručeným dňa 11.05.2016, sa žalobca domáhal, aby súd zakázal žalovanému odo dňa doručenia uznesenia súdu o vydaní predbežného opatrenia až do zániku alebo zrušenia tohto predbežného opatrenia v rámci svojej akcie „Garancia diskontnej ceny“, alebo akejkoľvek inej marketingovej akcie porovnávať svoje konkrétne výrobky s bližšie nešpecifikovanými výrobkami žalobcu a uvádzať nepravdivé informácie o cenách, za ktoré žalobca predáva svoje výrobky, ktoré sú porovnateľné s výrobkom žalovaného. V konaní vo veci samej sa žalobca mieni domáhať ochrany svojich práv, ktoré mali byť porušené nekalosúťažným konaním žalovaného.
3. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobca uviedol, že je verejnou obchodnou spoločnosťou existujúcou podľa práva Slovenskej republiky, ktorej predmetom činnosti je okrem iného aj maloobchodný predaj potravín a iného tovaru spotrebiteľom. Žalovaný je spoločnosťou s ručením obmedzeným existujúcou podľa práva Slovenskej republiky, ktorej predmetom činnosti je okrem iného

tiež maloobchodný predaj potravín a iného tovaru spotrebiteľom.

4. Podľa žalobcu žalovaný využíva pri marketingu predaja svojich výrobkov značky Clever (ďalej len „Clever“) akciu garancie diskontnej ceny (ďalej len „Akcia“), ktorá však v skutočnosti predstavuje nedovolenú porovnávaciu reklamu. V zmysle podmienok zverejnených na webovej stránke žalovaného je predmetom tejto Akcie nasledujúci obsah: „BILLA raz týždenne kontroluje ceny všetkých výrobkov dostupných v predajniach LIDL, TESCO a KAUF LAND, ktoré sú porovnateľné s výrobkami značky Clever. V prípade, že sa v deň kontroly nájde rozdiel medzi cenou výrobkov Clever a výrobkami, ktoré sú predmetom cenového porovnávania, BILLA dorovná cenu k najnižšej ponúkanej štandardnej predajnej cene. Aktuálny cenník porovnávaných výrobkov je dostupný v každej predajni BILLA vo forme plagátov. Cenník sa aktualizuje každý týždeň, a to vždy v stredu, po ukončení kontroly a je platný až do nasledujúcej stredy, kedy prebieha nová kontrola, podľa ktorej sa cenník následne aktualizuje. BILLA garantuje, že všetky štandardné predajné ceny výrobkov Clever uvedené v aktuálnom cenníku, budú rovnako lacné, ako porovnateľné výrobky u definovanej konkurencie (Kaufland, Lidl, Tesco). V prípade zmeny cien v čase medzi dvomi dátumami porovnávania si BILLA vyhradzuje právo úpravy cien v cenníku. Dorovnávanie cien prebieha celoplošne na území Slovenskej republiky. Porovnávanie prebieha pravidelne každú stredu v troch obchodoch konkurenčných značiek (Kaufland, Lidl, Tesco). BILLA porovnáva štandardné predajné ceny v troch predajniach vybranej konkurencie. Predmetom garancie sú len štandardné predajné ceny porovnávaných výrobkov platné na území Slovenska. Predmetom porovnávania nie sú reklamné ceny, veľkoobchodné ceny, špeciálne ceny pri otváraaní obchodov, regionálne ceny, online ceny a množstevné zľavy. Ceny, ktoré sú znížené po dobu dlhšiu ako jeden mesiac, sú predmetom porovnávania. Ak budú nájdené rozdiely v cenách v troch obchodoch porovnávaných konkurencie, tieto zohľadnené nebudú. BILLA porovnáva výrobky v tých istých produktových skupinách s identickým balením a podobným obsahom. Porovnávané sú len výrobky rovnakého druhu - jogurt s jogurtom a nie s jogurtom bez syrovátky, či s mliekom. Príklad porovnávania: Jogurt Clever s 2 % obsahom tuku s iným jogurtom obsahujúcim 2 % tuku, 400 gramové balenie jogurtu Clever s iným 400 gramovým balením jogurtu. Predmetom porovnávania je rovnaký tovar v rovnakom balení. V takomto prípade sú porovnávané len výrobky s rovnakým balením. V praxi existujú rôzne typy balenia rovnakého tovaru - napríklad balenie arašidov v sáčku, či balenie v plechovke, čo môže viesť k rozdielnym cenám. Preto sa porovnáva napríklad pivo v plechovke len s pivom v plechovke a nie s pivom vo fľaši, aj keď ide o ten istý výrobok. Čerstvé mlieko v sáčku má nižšiu cenu než mlieko v sklenej fľaši. Garancia vrátenia peňažného rozdielu: V prípade, že zákazník zakúpi výrobok porovnateľný s výrobkom Clever za nižšiu štandardnú predajnú cenu, BILLA garantuje vrátenie peňažného rozdielu medzi cenou zakúpeného výrobku a výrobkom Clever. Výrobky musia byť zakúpené v ten istý deň. Zákazník si môže nárokovať na vrátenie peňažného rozdielu za podmienky, že predloží pokladničný blok od zakúpeného výrobku Clever, ako aj od zakúpeného konkurenčného výrobku, ktorý je predmetom porovnávania. Aktuálny cenník porovnávaných výrobkov platný od 20. 4. - 26. 4. 2016.“

5. V rámci predmetnej Akcie teda žalovaný pravidelne, raz týždenne zverejňuje Aktuálny cenník porovnávaných výrobkov („Porovnanie cien“), a to jednak na svojej webovej stránke, ako aj v priestoroch svojich maloobchodných predajní. Uvedené Porovnanie cien pozostáva z piatich stĺpcov, pričom v prvom stĺpci je uvedená špecifikácia výrobku Clever, v ďalšom stĺpci je uvedená cena predmetného výrobku Clever v predajniach žalovaného a v ďalších troch stĺpcoch je uvedená údajná predajná cena údajného porovnateľného výrobku v predajniach žalobcu, Lidl a Tesco.

6. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v porovnaní cien neidentifikuje výrobky žalobcu (ako ani dvoch zvyšných obchodných reťazcov), ktoré porovnáva s výrobkami Clever, pričom žalovaný prostredníctvom svojej Akcie zavádza spotrebiteľov okrem iného aj tým, že v Porovnaní cien uvádza nepravdivé informácie o cenách porovnateľných výrobkov žalobcu. Žalobca je presvedčený, že takéto konanie žalovaného predstavuje nekalosúťažné konanie v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObchZ“). Žalobca ako aj žalovaný podnikajú v oblasti maloobchodného predaja potravín a iného tovaru na území Slovenskej republiky a vzájomne si konkurujú s cieľom dosiahnutia vlastného zisku. S ohľadom na tento fakt je zrejmé, že žalobca a žalovaný sú vo vzájomnom súťažnom vzťahu.

7. Vyššie uvedenú Akciu žalovaného považuje žalobca za rozpornú s dobrými mravmi súťaže z dôvodu, že táto reklama informuje o výrobkoch predávaných žalobcom zavádzajúcim a klamlivým spôsobom,

ktorý je zároveň v rozpore so zákonom č. 147/2001 Z. z. o reklame. Touto zavádzajúcou a neférovou porovnávacou reklamou vytvára žalovaný pre spotrebiteľa mylnú domnienku o tom, že ceny výrobkov Clever na celom Slovensku nebudú nikdy vyššie ako sú ceny porovnateľných výrobkov žalobcu, pričom väčšina cien výrobkov Clever je údajne nižšia ako sú ceny porovnateľných výrobkov žalobcu. V priamej príčinnej súvislosti s touto klamlivou reklamou môže žalobca nepochybne prísť o svojich zákazníkov a príjmy z predaja svojich výrobkov. Porovnanie cien však nie je objektívne, nakoľko žalovaný neuvádza konkrétny názov výrobku žalobcu, ktorého cenu vo svojom Porovnaní cien uvádza. Celé cenové porovnanie tak stojí iba na neoveriteľnom tvrdení žalovaného, že údajne porovnával výrobky porovnateľné s jeho výrobkami značky Clever. Zo zverejneného Porovnania cien je však zrejmé, že ceny, za ktoré podľa tvrdenia žalovaného predáva žalobca porovnateľné produkty, nekorešponujú s cenami, za ktoré žalobca skutočne predáva svoje výrobky porovnateľné s výrobkom Clever uvedeným v Porovnaní cien. Túto skutočnosť žalobca preukázal jednak tabuľkou, v ktorej je porovnaných 14 výrobkov Clever zo zverejneného Porovnania cien - posledný monitoring dňa 18.04.2016 i cenami konkrétnych porovnateľných výrobkov žalobcu, ktoré platili v čase predmetného Porovnania cien. Platnosť cien svojich porovnateľných výrobkov preukazuje žalobca výpisom zo svojho interného účtovného systému „SAP“ ku dňu 18.04.2016. Žalovaný takéto nepravdivé informácie zverejňuje pravidelne. Z porovnania výrobkov Clever a konkrétnych porovnateľných výrobkov žalobcu vyplýva, že je rozdiel medzi cenami porovnateľných výrobkov žalobcu uvádzanými žalovaným v Porovnaní cien a skutočnými cenami týchto výrobkov. Uvedený rozdiel sa pohybuje v rozmedzí od 9 centov až do 70 centov v neprospech žalobcu, čo pri cenách výrobkov v celkovej výške od 39 centov do 3,29 eur predstavuje výraznú odchýlku. Žalovaný uvádza nepravdivé údaje o produktoch žalobcu za účelom vyvolania mylnej domnienky spotrebiteľov o tom, že výrobky žalovaného sú najlacnejšie, pričom takéto uvádzanie nepravdivých údajov o výrobkoch druhého súťažiteľa je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi súťaže.

8. Žalobca tvrdí, že konanie žalovaného je objektívne spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľom tým, že zverejnením nepravdivých informácií o cenách žalobcu sú spotrebiteľia, ktorí nemajú možnosť si pravdivosť týchto tvrdení overiť, uvedení do omylu ohľadom cien porovnateľných výrobkov žalovaného a žalobcu. Následkom takéhoto omylu sa spotrebiteľia pri rozhodovaní ohľadom výberu výrobkov môžu rozhodnúť pre zakúpenie výrobkov žalovaného, ktoré sú v skutočnosti drahšie, ako porovnateľné výrobky žalobcu. Objektívne môže dôjsť k poklesu zákazníkov žalobcu, a teda aj k celkovému poklesu jeho tržieb. Žalovaný prostredníctvom svojej Akcie naplnil všetky zákonné znaky všeobecnej skutkovej podstaty nekalej súťaže podľa § 44 ods. 1 ObchZ. Akcia žalovaného napĺňa aj skutkovú podstatu zľahčovania, nakoľko rozširuje o výrobkoch žalobcu nepravdivé informácie týkajúce sa porovnateľnosti výrobkov, ako aj ich ceny, pričom následkom takéhoto konania žalobcovi hrozí, že stratí časť svojich zákazníkov, čo sa v konečnom dôsledku prejaví v poklese jeho príjmov. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy odôvodnil žalobca tým, že žalovaný môže až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej pokračovať vo svojom nekalosúťažnom konaní a tým naďalej bezprostredne ohrozovať práva a právom chránené záujmy žalobcu a prehlbovať ujmu, ktorú mu žalovaný doteraz spôsobil.

9. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na §§ 74 ods. 1, 75 ods. 1, 76 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“). Výslovil názor, že navrhované predbežné opatrenie je koncipované príliš široko. Uviedol, že žalobca sa domáhal, aby žalovanému bolo zakázané v rámci jeho akcie „Garancia diskontnej ceny“ alebo akejkolvek inej marketingovej akcie porovnávať svoje konkrétne výrobky s cenami bližšie nešpecifikovaných výrobkov žalobcu a uvádzať nepravdivé informácie o cenách, za ktoré žalobca predáva svoje výrobky, ktoré sú porovnateľné s výrobkom žalovaného. Podľa názoru súdu takto nariadené predbežné opatrenie by neprimeraným spôsobom zasahovalo do práv žalovaného. Poukázal na tú skutočnosť, že zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania. Žalobca predloženými listinnými dôkazmi osvedčil uvádzanie iných cien iba konkrétnych výrobkov, ktoré sú označené v predložených listinných dôkazoch a kde k takejto klamlivej reklame podľa predložených listinných dôkazov dochádza, aj keď uvedené bude ešte predmetom dokazovania vo veci samej. Žalobca sa ale podaným návrhom domáhal zdržania sa akéhokoľvek porovnávania, či už v rámci akcie „Garancia diskontnej ceny“ alebo

akejkoľvek inej marketingovej akcie u výrobkov žalovaného, a tiež, aby žalovaný neporovnával ceny svojich konkrétnych výrobkov s cenami výrobkov žalobcu, a to aj takými, kde prípadne k takejto klamlivej reklame nemusí dochádzať, resp. nedochádza. Zasahovanie do práv toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, nemôže dosiahnuť takej intenzity, aby sa prakticky znemožnila ochrana oprávnených záujmov aj tejto druhej strany. Súd má za to, že takto navrhované predbežné opatrenie by nepriamym spôsobom zasahovalo do práv žalovaného, keďže žalovaný má právo realizovať reklamnú kampaň spôsobom šírenia reklamy „Garancia diskontnej ceny“ porovnávajúcej ceny výrobkov žalovaného s cenami výrobkov žalobcu, pokiaľ táto kampaň je pravdivá a pokiaľ sú v takejto kampani uvádzané pravdivé, t. j. reálne ceny, za aké sú výrobky predávané u konkurenčného obchodného reťazca. Žalobca v podanom návrhu nešpecifikoval, v akom rozsahu má byť žalovanému predbežné opatrenie nariadené a že sa má prípadne týkať iba tých výrobkov, u ktorých dochádza ku klamlivej reklame, t. j. neurobil výpočet konkrétnych výrobkov, kde k takejto klamlivej reklame skutočne dochádza. Z uvedeného dôvodu nebolo možné návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tak, ako ho podal žalobca, vyhovieť. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v zmysle zásady úspechu v konaní. Keďže žalobca úspešný nebol a žalovanému trovy spojené s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia nevznikli, súd náhradu trov predbežného opatrenia žalovanému nepriznal.

10. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), uznesením č. k. 4Cob/83/2016-52 zo dňa 23. 12. 2016, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalovanému sa až do zrušenia neodkladného opatrenia zakazuje v rámci svojej akcie „Garancia diskontnej ceny“, alebo akejkoľvek inej marketingovej akcie porovnávať svoje konkrétne výrobky s bližšie nešpecifikovanými výrobkami žalobcu a uvádzať nepravdivé informácie o cenách, za ktoré žalobca predáva svoje výrobky, ktoré sú porovnateľné s výrobkom žalovaného.

11. Odvolací súd poukázaním na § 325 ods. 1, ods. 2, § 326, § 328 ods. 1, § 333, § 334, § 388 a § 471 ods. 1 C. s. p. konštatoval, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,

uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha,

navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,

právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,

sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t. j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia žalobcu v danom právnom vzťahu. Predpokladom

na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní, ale postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabránuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami a či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

13. Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené podmienky, ktoré musia byť pre nariadenie neodkladného opatrenia dané, sú v predmetnej veci splnené. Uviedol, že žalobca navrhovaným neodkladným opatrením požadoval ochranu pred nekalosúťažným konaním žalovaného, ktoré napĺňajú základné znaky všeobecnej skutkovej podstaty nekalej súťaže v zmysle § 44 ods. 1 ObchZ, súčasne konanie žalovaného predstavuje naplnenie aj osobitných skutkových podstat nekalej súťaže vo forme zľahčovania (§50 ObchZ) a klamlivej reklamy.

14. Odvolací súd mal za nesporné, že žalobca je verejnou obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného aj maloobchodný predaj potravín a iného tovaru spotrebiteľom. Žalovaný je spoločnosťou s ručením obmedzeným, ktorej predmetom činnosti je okrem iného tiež maloobchodný predaj potravín a iného tovaru spotrebiteľom.

15. Ďalej odvolací súd uviedol, že na to, aby išlo o nekalú súťaž, musia byť súčasne splnené tri základné pojmové znaky generálnej klauzuly vymedzené v § 44 ods. 1 ObchZ, t. j. musí ísť o konanie v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom, pričom musí ísť o ujmu hroziacu alebo skutočne existujúcu. Všetky tri podmienky musia byť splnené kumulatívne. Aby konaním súťažiteľov mohlo dôjsť k nekalosúťažnému konaniu, je potrebné, aby sa pri naplnení zákonných pojmových znakov nekalej súťaže stretli produkty súťažiacich subjektov na trhu v predmete, čase a priestore. V konaní na ochranu proti nekalosúťažnému konaniu je na žalobcovi, aby opísal skutkové okolnosti úplne a ponúkol aj dôkazy. Súd rieši ako právnu otázku, či tvrdené konanie je porušením dobrých mravov súťaže, či k nemu došlo v rámci hospodárskej súťaže a či je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiacim alebo spotrebiteľom. V situácii, keď nie je splnená podmienka objektívnej spôsobilosti ujmy iným súťažiacim alebo spotrebiteľom, sa súd nezaoberá posudzovaním konania v rozpore s dobrými mravmi. Poukázaním na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/364/2005 zo dňa 01.01.2008 uviedol, že pre rozpor s dobrými mravmi súťaže a pre klamlivosť postačuje, že konanie je objektívne závadné a spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nevyžaduje sa vedomie o nesprávnosti konania, ani úmysel klamať. Uvedenie spotrebiteľov do omylu je späté s problematikou vymedzenia okruhu osôb, ktoré by do omylu mohli byť uvedené. Uvedenie do omylu alebo možnosť uvedenia do omylu bude zväčša dôsledkom objektívnej nepravdivosti podávanej informácie, môže však ísť aj o informáciu pravdivú. Na naplnenie skutkovej podstaty klamlivej reklamy nie je potrebné, aby reklama vyvolala klamlivú predstavu v každom spotrebiteľovi, ale postačuje okruh ľudí, ktorí reklamu sledujú s obvyklou pozornosťou. Okrem uvedeného musí byť dôsledkom konania súťažiteľa spôsobilosť získať v hospodárskej súťaži prospech na úkor iného súťažiteľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/138/2000). Až splnením všetkých uvedených podmienok nastane stav, ktorý možno charakterizovať ako nekalosúťažný. Nekalosúťažným konaním v zmysle § 44 ods. 1 ObchZ v spojení so zákonom č. 147/2001 Z. z. je aj neprípustná porovnávací reklama, o ktorú ide v prípade, ak konkrétne, typické, podstatné a overiteľné vlastnosti produktov neporovnáva objektívne. Reklamou podľa zákona č. 147/2001 Z. z. sa rozumie prezentácia produktov v každej podobe s cieľom ich uplatnenia na trhu. Na to, aby reklama bola klamlivou a nekalosúťažnou, musí byť spôsobilá vyvolať predstavu, ktorá je v

rozpore so skutočnosťou. Dôsledkom konania súťažiteľa musí byť spôsobilosť získať v hospodárskej súťaži prospech na úkor iného súťažiteľa. Podľa § 45 ods. 1 ObchZ, na naplnenie skutkovej podstaty klamlivej reklamy musí vzniknúť možnosť ovplyvnenia ekonomického správania adresátov reklamy, teda najmä zmeny nákupného správania týchto adresátov.

16. Odvolací súd vyslovil, že zverejňovanie Porovnávania cien na webovej stránke a v priestoroch svojich predajní, v ktorých žalovaný neprípustným spôsobom porovnával neobjektívne uvádzané údaje určeným adresátom, pri ktorých zvolil neadekvátny spôsob porovnávania, z ktorého on sám vyšiel úspešnejšie než žalobca, je potrebné považovať za nekalosúťažné konanie podľa § 44 ods. 1 ObchZ, ako aj podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 147/2001 Z. z.. Porovnávanie výrobkov poskytovaných žalovaným vo vzťahu k žalobcovi, ktorí sú konkurentmi na relevantnom trhu, nemôže mať klamlivý charakter ani vzbudzovať mylný dojem, že údaje poskytované žalovaným sú pravdivé a overiteľné, keď tieto porovnávacie znaky žalovaný v letáku presne neidentifikuje a neinformuje príjemcu o takom zdroji informácií, na ktorom by si mohol príjemca tieto údaje overiť, prípadne kde by ich mohol získať.

17. Odvolací súd mal z dôkazov predložených žalobcom za preukázané, že žalovaný vo svojom Porovnaní cien neidentifikuje výrobky žalobcu, ktoré porovnáva s výrobkami Clever a v Porovnaní cien uvádza aj nepravdivé informácie o cenách porovnateľných výrobkov žalobcu. Touto porovnávacou reklamou môže vytvoriť u spotrebiteľa mylnú domnienku o tom, že ceny výrobkov Clever sú najlacnejšie a nebudú nikdy vyššie ako sú ceny porovnateľných výrobkov žalobcu. Zo zverejneného Porovnania cien je zrejmé, že ceny, za ktoré podľa tvrdenia žalovaného predáva žalobca porovnateľné produkty, nekorešponujú s cenami, za ktoré žalobca skutočne predáva svoje výrobky porovnateľné s výrobkom Clever uvedeným v Porovnaní cien. Túto skutočnosť žalobca preukázal tabuľkou, v ktorej je porovnaných 14 výrobkov Clever zo zverejneného Porovnania cien - posledný monitoring dňa 18.04.2016 s cenami konkrétnych porovnateľných výrobkov žalobcu, ktoré platili v čase predmetného Porovnania cien. Platnosť cien svojich porovnateľných výrobkov žalobca preukázal výpisom zo svojho interného účtovného systému „SAP“ ku dňu 18.04.2016.

18. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že v zmysle petitu svojho návrhu požadoval, aby sa žalovanému zakázalo v rámci svojej akcie „Garancia diskontnej ceny“, alebo akejkoľvek inej marketingovej akcie porovnávať svoje konkrétne výrobky s bližšie nešpecifikovanými výrobkami žalobcu a nedomáhal sa, aby sa žalovaný zdržal akéhokoľvek porovnávania, či už v rámci akcie „Garancia diskontnej ceny“ alebo akejkoľvek inej marketingovej akcie u výrobkov žalovaného a aby žalovaný neporovnával ceny svojich konkrétnych výrobkov s cenami výrobkov žalobcu, ako to uviedol súd prvej inštancie.

19. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že žalovaný má právo realizovať reklamnú kampaň spôsobom šírenia reklamy „Garancia diskontnej ceny“ porovnávajúcej ceny výrobkov žalovaného s cenami výrobkov žalobcu, pokiaľ táto kampaň je pravdivá a pokiaľ sú v takejto kampani uvádzané pravdivé, t. j. reálne ceny, za aké sú výrobky predávané u konkurenčného obchodného reťazca. Avšak vzhľadom na nesprávnu interpretáciu žalobného petitu sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením prvoinštančného súdu, že navrhované predbežné opatrenie by nepriamym spôsobom zasahovalo do práv žalovaného. Žalobca sa domáhal iba toho, aby porovnávací reklama žalovaného spĺňala základné zákonné kritéria jej prípustnosti v zmysle zákona č. 147/2001 Z. z.. Preto nebolo potrebné, aby žalobca urobil výpočet konkrétnych výrobkov, pri ktorých dochádza ku klamlivej reklame. Žalobca totiž nemôže vedieť, aké výrobky v nasledujúcej akcii bude žalovaný porovnávať. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu navrhnutý petit dostatočný.

20. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že konanie žalovaného nesporne naplní všetky základné podmienky generálnej klauzuly nekalej súťaže podľa § 44 ods. 1 ObchZ, keďže medzi žalobcom a žalovaným je daný vzťah hospodárskej súťaže, strany sú priamymi súťažiteľmi na relevantnom trhu, pričom konanie žalovaného je konaním so súťažným zámerom. Konaním žalovaného bola naplnená aj druhá podmienka generálnej klauzuly, a to, že takéto konanie žalovaného je spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, a to nielen v znížení jeho dobrého mena, ale aj v možnosti zníženia počtu jeho zákazníkov, v dôsledku čoho dochádza k naplneniu tretej podmienky generálnej klauzuly nekalej súťaže, kedy žalobcovi hrozí ujma, aj keď táto nemusí byť nutne vyjadrená konkrétnou sumou. V takýchto prípadoch stačí už samotná spôsobilosť konania žalovaného ako porušovateľa privodiť ujmu žalobcovi. Podľa názoru odvolacieho súdu porovnávací reklama žalovaného naplnila všetky podmienky nielen § 4 ods. 2 zákona č. 147/2001 Z. z., ale aj § 44 a § 45 ObchZ, preto je nutné posúdiť ju ako nekalosúťažnú

porovnávaciu reklamu, a teda ako reklamu neprípustnú a zákonom zakázanú. Vzhľadom na uvedené odvolací súd skonštatoval, že žalobca predpokladá na vydanie ním navrhovaného neodkladného opatrenia, osvedčil.

21. Odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie až do jeho zrušenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Bude na žalovanom, aby po odpadnutí dôvodu nariadenia neodkladného opatrenia podal návrh na zrušenie neodkladného opatrenia.

22. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1, 2 C. s. p. s tým, že žalobcovi priznal náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako i odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p..

23. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2017.

24. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č. l. 86 - 89), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., teda že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný dovolaciemu súdu navrhol dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

25. Žalovaný v dovolaní dôvodil, že odvolací súd dňa 15.12.2016 doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie súdu prvej inštancie o jeho zamietnutí a odvolanie žalobcu zo dňa 22.06.2016 proti prvoinštančnému uzneseniu priamo žalovanému, a to napriek tomu, že žalovaný splnomocnil na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/93/2016 advokáta. Žalovanému bola odvolacím súdom daná možnosť, aby sa v zmysle § 329 ods. 1 C. s. p. vyjadril v súdom stanovenej lehote 10 dní. Lehota na vyjadrenie žalovanému uplynula dňa 26.12.2016, a keďže koniec lehoty pripadol na deň pracovného pokoja, posledný deň lehoty v zmysle § 121 ods. 4 C. s. p. uplynul dňa 27.12.2016. Odvolací súd dňa 23.12.2016 vydal uznesenie, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 37Cb/61/2016-35 zo dňa 09.06.2016 zmenil. Predmetné uznesenie vydal o štyri dni skôr, ako žalovanému lehota na vyjadrenie uplynula, pričom žalovaný dovolaciemu súdu neoznámil, že svoje právo vyjadriť sa využiť nechce. Žalovaný má za to, že odvolací súd týmto nesprávnym procesným postupom zmaril možnosť, aby v konaní uskutočňoval svoje procesné práva.

26. Žalovaný ďalej poukázal na to, že k veci sa písomne vyjadril podaním zo dňa 27.12.2016, dovolaciemu súdu doručeným elektronicky v rovnaký deň, a teda v lehote určenej na urobenie úkonu. Napriek tomu sa odvolací súd s obsahom vyjadrenia žalovaného neoboznámil, ani ho nezohľadnil v odôvodnení svojho uznesenia, ktoré vydal bez toho, aby rešpektoval lehotu na vyjadrenie žalovaného.

27. Poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) sp. zn. I. ÚS 46/05 z 29.06.2005 a ust. § 329 ods. 1 C. s. p. žalovaný vyslovil, že súd sa môže zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán len vtedy, ak stranám umožní, aby takéto námietky, argumenty, či dôkazné návrhy predložili.

28. Žalovaný poukázal aj na ďalší nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 54/08 zo dňa 16.10.2008, týkajúci sa zákonných podmienok pre obnovu konania podľa § 228 ods. 1 O. s. p.. Aplikovateľnosť tohto nálezu na predmetnú vec žalovaný vyvodzuje z analógie nedodržania zákonom uloženého procesného postupu súdu v prejednávanej veci a vo veci obnovy konania. Uvedol, že v prípade nálezu sp. zn. I. ÚS 54/08 rozhodoval súd o nariadení obnovy konania bez toho, že by predvolal účastníkov (strany) a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, čo bolo v rozpore s ust. § 234 ods. 2 vtedy platného O. s. p.. V posudzovanej veci zas rozhodoval odvolací súd o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie bez toho, aby rešpektoval procesné právo žalovaného vyjadriť sa v zmysle § 329 ods. 1 C. s. p., a teda rozhodol bez toho, že by sa vysporiadal s včas doručeným vyjadrením žalovaného.

29. Okrem vyššie namietnutého nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu žalovaný znaky nespravodlivosti a značnú nerovnováhu v miere možností uplatňovať svoje procesné práva vzhľadom aj v tom, že listiny spolu s výzvou odvolacieho súdu zo dňa 13.12.2016 adresovanou žalovanému, aby sa k doručeným listinám vyjadril, boli dňa 15.12.2016 doručené len žalovanému. Žalovaný má za to, že nenastali účinky doručenia v zmysle § 110 ods. 1 C. s. p., napriek tomu žalovaný písomné vyjadrenie v zmysle predmetnej výzvy dovolaciemu súdu doručil.

30. Dovolaciemu súdu žalovaný vytkol aj to, že svoje uznesenie zo dňa 23.12.2016 zaslal právnenému zástupcovi žalovaného, ktorého v tomto uznesení aj označil, hoci žalovaný až dňa 27.12.2016 doručil dovolaciemu súdu osobitné plnomocenstvo označené spisovou značkou Okresného súdu Bratislava I

ako prvoinštančného súdu (37Cb/61/2016), ako aj spisovou značkou Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu (4Cob/83/2016).

31. Žalobca sa v písomnom vyjadrení k dovolaniu (č. l. 112 - 114) stotožnil s vecnou správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu a navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

33. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1. júla 2016).

34. V danom prípade bolo konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, začaté pred 1. júlom 2016 (návrh doručený prvoinštančnému súdu dňa 11.05.2016 - č. l. 1 spisu) a aj rozhodnutie prvoinštančného súdu o zamietnutí návrhu bolo vydané pred 1. júlom 2016 (a teda ešte podľa O. s. p.). Na odvolanie žalobcu rozhodol odvolací súd (zmeňujúcim) uznesením po 1. júli 2016 (dňa 23.12.2016), a teda už podľa C. s. p. a dovolanie žalovaného bolo podané tiež podľa C. s. p.. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. ako nový civilný procesný kódex v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou v O. s. p., je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

35. V zmysle uvedeného, úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný prístup nedáva Civilný sporový poriadok podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

36. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podaného žalovaným.

37. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

38. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

39. Podľa § 357 písm. d/ C. s. p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

40. Z vyššie citovaných ustanovení C. s. p., ktoré je potrebné aplikovať v danej právnej veci, keďže ide o rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (predtým predbežného opatrenia) vyplýva, že ust. § 421 ods. 2 C. s. p. neumožňuje podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým zmenil alebo potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, i keby boli splnené podmienky uvedené v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ C. s. p.. Prípustnosť dovolania preto podľa § 421 C. s. p. v tejto veci daná nie je.

41. Dovolací súd ďalej skúmal, či prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia je daná podľa § 420 C. s. p. (z dôvodov procesných väd vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia) a dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa tohto ustanovenia C. s. p..

42. Dovolací súd poukazuje na zásadný rozdiel medzi úpravou predbežného opatrenia v O. s. p. a

úpravou neodkladného opatrenia v C. s. p.. I keď obe právne úpravy majú mnoho paralel, vo svojej podstate sú zásadným spôsobom odlišné. Civilný sporový poriadok totiž upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného opatrenia na konanie vo veci samej (viď Števcík M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1085).

43. Podľa právnej úpravy O. s. p. (ustanovenia § 74 a nasl. a § 102 O. s. p.) bolo možné nariadiť dva typy predbežného opatrenia, a to pred začatím konania vo veci samej a v priebehu súdneho konania. Pri nariadení predbežného opatrenia pred začatím konania súd uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde (§ 76 ods. 3 O. s. p.) a v prípade, ak tak neurobí, predbežné opatrenie zanikne (§ 77 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) dňom, keď mohol byť návrh najneskôr podaný. V prípade nariadenia predbežného opatrenia počas prebiehajúceho konania, súd trvanie takéhoto predbežného opatrenia časovo obmedzuje buď konkrétnym časovým úsekom alebo do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Následne zaniká (§ 77 ods. 1 písm. b/, c/, d/ O. s. p.), a to aj v prípade, že konanie vo veci samej bolo zastavené, prípadne žaloba bola odmietnutá. Ak súd žalobe vyhovie, zaniká predbežné opatrenie po uplynutí 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že predbežné opatrenie mohlo byť aj zrušené, a to vtedy, ak pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Vo všeobecnosti však platilo, že predbežné opatrenie pre svoju nevyhnutnú prepojenosť s konaním vo veci samej nikdy nemohlo mať povahu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí alebo ktorým sa rozhodlo vo veci samej v takom zmysle, v akom sa dnes chápe podľa ustanovenia § 420 C. s. p..

44. Až účinnosťou C. s. p. dochádza k zmene základného konceptu tohto inštitútu a predbežné opatrenie nahrádza neodkladné opatrenie, ktorého právne účinky nie sú podmienené prebiehajúcim konaním vo veci samej a ktoré vo svojej podstate môže konzumovať vec samu.

45. Podľa nového civilného procesného kódexu by prípustnosť dovolania voči uzneseniu o neodkladnom opatrení podľa § 420 C. s. p. (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti) bola daná len v prípade, ak by išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí.

46. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok v § 325 ods. 1 C. s. p.). Rovnako je tomu v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 C. s. p. (teda keď súd neuloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, a to v prípade, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami). O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednanja odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

47. Jedine pri týchto typoch neodkladných opatrení možno hovoriť o tom, že konzumujú vec samu, a preto právoplatné rozhodnutie o takomto neodkladnom opatrení bude rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a je zároveň aj rozhodnutím vo veci samej. Takže v zmysle § 420 C. s. p. len pri týchto dvoch konkrétnych typoch neodkladných opatrení bude dovolanie prípustné (napr. aj rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 3Cdo/157/2017, 8Cdo/83/2017, 5Obdo/76/2016).

48. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalovaného nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

49. V konkrétnom prípade žalobca dňa 11. 05. 2016 doručil Okresnému súdu Bratislava I ako súdu prvej inštancie návrh na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 74 a nasl. O. s. p. vo veci ochrany práv z nekalej súťaže v zmysle § 44 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá vec sa na prvoinštančnom súde vedie pod sp. zn. 37Cb/61/2016 (č. I. 1 a nasl.). O predmetnom návrhu rozhodol prvoinštančný súd dňa 09.06.2016, následne, na odvolanie žalobcu, odvolací súd dňa 23.12.2016. Odvolací súd o odvolaní žalobcu a nariadení neodkladného opatrenia rozhodol už v priebehu konania vo veci samej, keďže ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca dňa 21.06.2016 podal na Okresný súd Bratislava I žalobu vo veci nekalosúťažného konania, ktorá vec sa vedie pod sp. zn. 28Cb/93/2016. Predmetné neodkladné opatrenie bolo teda nariadené počas prebiehajúceho súdneho konania o žalobe vo veci samej. Na uvedené nemá vplyv ani to, že konanie vo veci samej sa vedie pod inou spisovou značkou.

50. Uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia,

preto nemá ani povahu rozhodnutia vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na neodkladné opatrenie, civilné sporové konanie žalobcu proti žalovanému pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne.

51. Tento záver je plne v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ktorá vychádzajúc z právnej úpravy obsiahnutej v § 420 C. s. p. vylučuje prípustnosť dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej. V rámci uvedeného sa zároveň zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonnodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/157/2017 z 11. októbra 2017).

52. Vzhľadom na uvedené, aplikujúc právnu úpravu prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p. a vychádzajúc z povahy neodkladného opatrenia, dovolací súd uzatvára, že proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné. Zároveň platí, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

53. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania, a teda otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

54. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.